

Bài của Anh Cả Quentin L. Cook
Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ

Các Phụ Nữ Thánh Hữu Ngày Sau Thật Là Phi Thường!

Phần lớn những thành quả trong Giáo Hội là nhờ vào sự phục vụ vị tha của các phụ nữ.

Nhà văn và sử gia Wallace Stegner viết về cuộc di cư và quy tụ của những người Mặc Môn ở Thung Lũng Salt Lake. Ông không chấp nhận tín ngưỡng của chúng ta và chỉ trích về nhiều phương diện; tuy nhiên, ông cảm kích trước lòng tận tụy và đức tính anh hùng của các tín hữu đầu tiên của Giáo Hội, nhất là các phụ nữ. Ông nói: “Những người phụ nữ của họ thật là phi thường.”¹ Ngày hôm nay, tôi xin lặp lại ý nghĩ đó. Các phụ nữ Thánh Hữu Ngày Sau của chúng ta thật là phi thường!

Thượng Đế đã đặt vào tâm hồn của các phụ nữ những đức tính thiêng liêng về sức mạnh, đức hạnh, tình yêu thương và sự sẵn lòng hy sinh để nuôi dạy những thế hệ tương lai của con cái linh hồn của Ngài.

Một cuộc nghiên cứu mới đây ở Hoa Kỳ khẳng định rằng các phụ nữ của tất cả các tôn giáo “tin tưởng nơi Thượng Đế mãnh liệt hơn,” và tham dự các buổi lễ tôn giáo nhiều hơn những người nam. “Hầu như trong mọi phương diện, họ sùng đạo hơn.”²

Tôi không ngạc nhiên trước kết

quả này, nhất là khi suy nghĩ về vai trò ưu việt của gia đình và của phụ nữ trong tôn giáo của chúng ta. Giáo lý của chúng ta rất rõ ràng: Các phụ nữ là con gái của Cha Thiên Thượng, là Đấng yêu thương họ. Những người vợ bình đẳng với chồng của họ. Hôn nhân đòi hỏi vợ chồng phải hoàn toàn cộng tác để sát cánh bên nhau nhằm đáp ứng những nhu cầu của gia đình.³

Chúng ta biết rằng có nhiều thử thách đối với phụ nữ, kể cả những người cố gắng sống theo phúc âm.

Di Sản của Các Chị Em Phụ Nữ Tiên Phong

Một thuộc tính chính yếu trong cuộc sống của các tổ tiên tiên phong của chúng ta là đức tin của các chị em phụ nữ. Với thiên tính, phụ nữ có ân tứ và trách nhiệm lớn lao hơn đối với gia đình, con cái cũng như việc nuôi dưỡng trong mái gia đình và những nơi khác. Thật là điều đầy cảm ứng khi thấy đức tin của các chị em phụ nữ trong việc sẵn lòng rời bỏ nhà cửa của mình để băng ngang những cánh đồng đến một nơi xa lạ. Nếu phải mô

tả đặc điểm của thuộc tính quan trọng nhất của họ thì đó phải là đức tin vững vàng của họ nơi phúc âm phục hồi của Chúa Giê Su Ky Tô.

Các câu chuyện quả cảm về những người phụ nữ tiên phong này đã hy sinh và hoàn thành khi họ băng ngang các cánh đồng là một di sản vô giá cho Giáo Hội. Tôi xúc động trước câu chuyện về Elizabeth Jackson, chồng của bà là Aaron đã chết sau khi vượt qua Dòng Sông cuối cùng Platte với Đoàn xe kéo Martin. Bà viết:

“Tôi sẽ không cố gắng mô tả cảm nghĩ của mình khi trở thành góa phụ với ba đứa con, trong hoàn cảnh như vậy. . . . Tôi tin. . . rằng những nỗi đau khổ của mình vì Phúc Âm sẽ được xem như là một hành động thiêng liêng vì lợi ích của tôi. . . .

“Tôi [cầu khẩn] lên Chúa, . . . Ngài là Đấng đã hứa sẽ là người chồng cho người góa bụa, người cha cho trẻ mồ côi. Tôi cầu khẩn lên Ngài và Ngài đã đến giúp đỡ tôi.”⁴

Elizabeth nói rằng bà viết lịch sử này thay cho những người đã trải qua hoàn cảnh giống như vậy với hy vọng rằng thế hệ mai sau sẽ sẵn lòng chịu đau khổ và hy sinh mọi điều vì Vương Quốc của Thượng Đế.⁵

Các Phụ Nữ trong Giáo Hội Ngày Nay Rất Vững Mạnh và Quả Cảm

Tôi tin rằng các phụ nữ của Giáo Hội ngày nay cũng chịu đựng thử thách đó cũng như hoàn toàn vững mạnh và trung tín. Các vị lãnh đạo chức tư tế của Giáo Hội này ở mọi cấp đều biết ơn ghi nhận sự phục vụ, hy sinh, cam kết và đóng góp của các chị em phụ nữ.

Phần lớn những thành quả trong Giáo Hội là nhờ vào sự phục vụ vị tha của các phụ nữ. Thật là điều tuyệt vời để thấy chức tư tế và Hội Phụ Nữ hợp tác trong sự hòa thuận trọn vẹn cho dù trong Giáo Hội hay ở nhà. Mỗi quan hệ như vậy giống như một dàn nhạc hòa âm xuất sắc đúng theo điệu của một bản nhạc và do đó bản nhạc này soi dẫn tất cả chúng ta.

Gần đây khi được chỉ định đến một đại hội ở Giáo Khu Mission Viejo California, tôi xúc động trước một câu chuyện về buổi khiêu vũ Tất Niên của

giới trẻ trong bốn giáo khu. Sau buổi khiêu vũ, người ta bắt gặp một cái ví tay, nhưng không biết là của ai nếu không mở ra nhìn vào bên trong. Tôi chia sẻ với các anh chị em một phần bài viết của Chị Monica Sedgwick, chủ tịch Hội Thiếu Nữ ở Giáo Khu Laguna Niguel: “Chúng tôi không muốn xoi mói; vì đây là đồ dùng cá nhân của một người nào đó! Vậy nên chúng tôi thận trọng mở cái ví đó ra và lấy ra vật đầu tiên ở bên trên—hy vọng rằng món đồ đó sẽ cho biết chủ của nó là ai. Đúng thế, nhưng lại theo cách khác—đó là quyển sách nhỏ *Cho Sức Mạnh của Giới Trẻ*. Ôi chào! Quyển sách này cho chúng tôi biết một điều gì về em ấy. Rồi, chúng tôi lấy ra món đồ kế tiếp, đó là một quyển sổ tay nhỏ. Chắc chắn quyển sổ này sẽ cho chúng tôi câu trả lời, nhưng lại không phải là loại câu trả lời chúng tôi trông mong. Trang đầu tiên là một bản liệt kê những câu thánh thư ưa thích. Tiếp đó còn có thêm năm trang nữa được thận trọng viết những câu thánh thư và những điều ghi chép riêng.”

Ngay lập tức, các chị phụ nữ muốn gặp người thiếu nữ trung tín này. Họ trở lại với cái ví tay đó để xem ai là chủ của nó. Họ lôi ra một vài cây kẹo bạc hà, xà bông, dầu thoa da và một cái bàn chải. Tôi ưa thích lời nói của họ: “Ôi, những điều tốt lành thốt ra từ cửa miệng của em ấy; em ấy có đôi bàn tay trong sạch, dịu dàng; và em ấy tự chăm sóc cho mình.”

Họ háo hức chờ đợi bảo vật kế tiếp. Họ lấy ra một cái túi nhỏ đựng tiền xu tự làm lấy thật tài tình bằng cái hộp đựng nước trái cây và có một số tiền trong cái túi có khóa kéo. Họ kêu lên: “À há, em này có óc sáng tạo và chuẩn bị tươm tất thật!” Họ giống như mấy đứa trẻ nhỏ vào buổi sáng Giáng Sinh. Họ lôi ra một món đồ càng làm cho họ ngạc nhiên thêm nữa: một công thức làm bánh sô cô la loại Black Forest, và một tờ giấy nhắc nhở làm bánh sinh nhật cho một người bạn. Họ hầu như hét lên: “Em này là một NGƯỜI NỘI TRỢ!! Ân cần và thích phục vụ.” Rồi, vâng, cuối cùng là một vài giấy tờ tùy thân. Những người lãnh đạo giới trẻ nói rằng họ cảm thấy được phước vô cùng “khi thấy

tấm gương âm thầm của một thiếu nữ sống theo phúc âm.”⁶

Câu chuyện này minh họa sự cam kết của các thiếu nữ của chúng ta đối với các tiêu chuẩn của Giáo Hội.⁷ Đó cũng là một tấm gương về sự chăm sóc, quan tâm và tận tụy của những người lãnh đạo Hội Thiếu Nữ trên khắp thế giới. Họ thật là phi thường!

Các chị em phụ nữ có vai trò chính yếu trong Giáo Hội, trong cuộc sống gia đình, và là các cá nhân rất thiết yếu cho kế hoạch của Cha Thiên Thượng. Nhiều trách nhiệm này không mang lại phần thưởng vật chất, nhưng thật sự mang đến cảm giác toại nguyện và có ý nghĩa vĩnh cửu. Mới đây, một phụ nữ dễ mến và tài giỏi ở trong ban biên tập của một nhật báo đã yêu cầu chúng tôi mô tả vai trò của phụ nữ trong Giáo Hội. Chúng tôi giải thích rằng tất cả những người lãnh đạo trong giáo đoàn của chúng ta đều *không được trả lương*. Người ấy ngắt lời và nói rằng mình không còn có mối quan tâm đáng kể đến giáo hội này nữa. Người ấy nói: “Tôi không nghĩ rằng phụ nữ cần thêm bất cứ việc làm nào mà *không được trả lương*.”

Chúng tôi nêu lên rằng tổ chức quan trọng nhất trên thế gian là gia đình nơi mà “những người cha và người mẹ . . . là những người bạn đời bình đẳng.”⁸ Không một ai được trả lương cho công việc của họ cả,

nhưng các phước lành thì không thể tả được. Dĩ nhiên, chúng tôi nói cho người ấy biết về các tổ chức Hội Phụ Nữ, Hội Thiếu Nữ và Hội Thiếu Nhi do các nữ chủ tịch hướng dẫn. Chúng tôi nói rằng từ lịch sử đầu tiên nhất của chúng ta, cả người nam lẫn nữ đều cầu nguyện, chơi nhạc, đưa ra bài thuyết giảng và hát trong ca đoàn, ngay cả trong lễ Tiệc Thánh là buổi lễ thiêng liêng nhất của chúng ta.

Mới đây, quyển sách được nhiều người khen ngợi *American Grace (Ấn Điển Hoa Kỳ)*, đã báo cáo về phụ nữ trong nhiều tôn giáo. Quyển sách ấy nói rằng phụ nữ Thánh Hữu Ngày Sau là độc nhất vô nhị và hoàn toàn mãn nguyện với vai trò lãnh đạo của mình trong Giáo Hội.⁹ Ngoài ra, Các Thánh Hữu Ngày Sau nói chung, những người nam và người nữ, đều gắn bó chặt chẽ nhất với tín ngưỡng của họ so với bất cứ tôn giáo nào đã được nghiên cứu.¹⁰

Các phụ nữ của chúng ta không phi thường vì họ đã xoay sở để tránh những khó khăn của cuộc sống—gần như ngược lại. Họ phi thường vì cách họ đối phó với những thử thách của cuộc sống. Mặc dù những thử thách và gian nan trong cuộc sống—từ hôn nhân hoặc không có hôn nhân, sự lựa chọn của con cái, sức khỏe yếu kém, thiếu cơ hội và nhiều vấn đề khác nữa—nhưng họ vẫn vững vàng, không hề lay chuyển và trung thành

với tôn giáo của họ một cách đáng kể. Các chị em phụ nữ của chúng ta trong khắp Giáo Hội liên tục “giúp đỡ người yếu đuối, nâng đỡ những bàn tay rũ rượi, và làm vững mạnh những đầu gối suy nhược.”¹¹

Một chị chủ tịch Hội Phụ Nữ, là người đã công nhận sự phục vụ phi thường này, nói rằng: “Ngay cả khi các chị em phụ nữ phục vụ, họ cũng đang suy nghĩ: ‘Giá mà tôi có thể làm được thêm nhiều hơn nữa!’” Mặc dù họ không hoàn hảo và đều đối phó với những khó khăn riêng, nhưng đức tin của họ nơi Cha Thiên Thượng nhân từ và sự bảo đảm về sự hy sinh chuộc tội của Đấng Cứu Rỗi đã tràn ngập cuộc sống của họ.

Vai Trò của Các Chị Em Phụ Nữ trong Giáo Hội

Trong ba năm qua, Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn và Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã tìm kiếm sự hướng dẫn, cảm ứng và mặc khải khi chúng tôi hội ý với các vị lãnh đạo chức tư tế và tổ chức hỗ trợ cũng như soạn thảo quyển sách hướng dẫn mới của Giáo Hội. Trong tiến trình này, tôi trải qua những cảm nghĩ biết ơn rất nhiều về vai trò thiết yếu mà các chị em phụ nữ, đã lập gia đình lẫn độc thân, đã đóng góp từ thời xưa và hiện nay trong gia đình lẫn trong Giáo Hội.

Tất cả các tín hữu của Giáo Hội của Chúa Giê Su Ky Tô phải “lao nhọc trong vườn nho của Ngài ngõ hầu cứu rỗi linh hồn con người.”¹² “Công việc cứu rỗi gồm có công việc truyền giáo của tín hữu, giữ chân người cải đạo, giúp các tín hữu kém tích cực hoạt động tích cực lại, công việc đền thờ và lịch sử gia đình, . . . giảng dạy phúc âm,”¹³ và chăm sóc người nghèo khó và túng thiếu.¹⁴ Điều này được chủ yếu thực hiện qua hội đồng tiểu giáo khu.¹⁵

Đặc biệt, vì nhận biết gánh nặng vốn có của các vị giám trợ, nên các sách hướng dẫn mới này muốn các vị giám trợ sẽ giao phó thêm trách nhiệm cho những người khác. Các tín hữu cần phải nhận biết rằng vị giám trợ đã được chỉ dẫn để giao phó trách nhiệm cho những người khác. Các tín hữu cần phải tán trợ và hỗ trợ vị giám trợ khi ông tuân theo lời dạy này. Điều

này sẽ cho phép vị giám trợ dành ra thêm thời giờ với giới trẻ, những người thành niên trẻ độc thân và gia đình của vị ấy. Vị ấy sẽ giao phó các trách nhiệm quan trọng khác cho các vị lãnh đạo chức tư tế, các chủ tịch tổ chức hỗ trợ và mỗi người nam nữ. Trong Giáo Hội, vai trò của phụ nữ trong nhà được kính trọng vô cùng.¹⁶ Khi người mẹ nhận được một sự kêu gọi trong Giáo Hội mà đòi hỏi nhiều thời giờ đáng kể thì người cha sẽ thường nhận được một sự kêu gọi đòi hỏi ít thời giờ hơn để duy trì mức độ thăng bằng trong cuộc sống của gia đình.

Cách đây vài năm, tôi tham dự một đại hội giáo khu ở Tonga. Sáng Chúa Nhật, những người đàn ông từ 26 đến 35 tuổi ngồi đầy ba dãy ghế phía trước trong giáo đường. Tôi tưởng rằng họ thuộc vào nam ca đoàn của giáo khu. Nhưng khi công việc của đại hội được thực hiện, thì mỗi người nam này, tất cả là 63 người, đứng lên khi tên họ được đọc lên và được tán trợ để được sắc phong cho Chức Tư Tế Mên Chi Xê Đéc. Tôi vừa hài lòng lẫn ngạc nhiên.

Sau phiên họp đó, tôi hỏi Chủ Tịch Mateaki, vị chủ tịch giáo khu, là phép lạ này đã được thực hiện như thế nào. Ông nói cho tôi biết rằng trong một buổi họp hội đồng giáo khu thì vấn đề giúp các tín hữu kém tích cực hoạt động tích cực lại được đem ra thảo luận. Chủ tịch Hội Phụ Nữ giáo khu của ông, là Chị Leinata Va’enuku đã hỏi xem có thích hợp để chị nói một điều gì đó không. Trong khi chị ấy nói, Thánh Linh đã xác nhận với vị chủ tịch giáo khu rằng điều chị đang đề nghị là đúng. Chị giải thích rằng có một số đông các thanh niên tuyệt diệu độ tuổi từ ngoài 20 đến ngoài 30 trong giáo khu của họ đã không đi truyền giáo.

Chị nói rằng nhiều người trong số họ biết rằng họ đã làm cho các giám trợ và các vị lãnh đạo chức tư tế thất vọng là những người đã hết lòng khuyến khích họ đi phục vụ truyền giáo và bây giờ họ cảm thấy giống như tín hữu hạng nhì của Giáo Hội. Chị nêu lên rằng các thanh niên này đều quá tuổi đi phục vụ truyền giáo toàn thời gian. Chị bày tỏ tình yêu thương và mối quan tâm đối với họ. Chị giải thích rằng tất cả các giáo lễ cứu rỗi vẫn có sẵn cho họ, và cần phải tập trung vào các giáo lễ của chức tư tế và các giáo lễ trong đền thờ. Chị nói rằng mặc dù một số thanh niên này vẫn còn độc thân, nhưng đa số họ đã kết hôn với các phụ nữ tuyệt vời—một số tích cực, một số không tích cực và một số thì không phải là tín hữu.

Sau khi thảo luận xong trong hội đồng giáo khu, những người nam của chức tư tế và các chị em trong Hội Phụ Nữ quyết định sẽ tìm đến giải cứu những người đàn ông này cùng vợ con của họ, trong khi các vị giám trợ dành nhiều thời giờ hơn cho các thanh niên thiếu nữ trong các tiểu giáo khu. Những người tham gia vào việc giải cứu đó tập trung chính yếu vào việc chuẩn bị cho những người đàn ông này nhận chức tư tế, hôn nhân vĩnh cửu và các giáo lễ cứu rỗi của đền thờ. Trong hai năm kế tiếp, hầu như tất cả 63 người đàn ông là những người đã được tán trợ với Chức Tư Tế Mên Chi Xê Đéc tại đại hội tôi tham dự đều được làm lễ thiên ân trong đền thờ và làm lễ gắn bó với vợ họ. Câu chuyện này chỉ là một ví dụ về vai trò thiết yếu của các chị em phụ nữ đối với công việc cứu rỗi trong tiểu giáo khu và giáo khu của chúng ta, cũng như cách họ giúp nhận được mặc khải dễ dàng, nhất là trong các hội đồng của Giáo Hội.¹⁷

Kyiv, Ukraine

Vai Trò của Các Chị Em Phụ Nữ trong Gia Đình

Chúng tôi nhìn nhận rằng có nhiều lực lượng tà ác đang dần trận chống lại các phụ nữ và gia đình. Những cuộc nghiên cứu mới đây thấy rằng lòng tận tụy đối với hôn nhân cũng như con số những người thành niên kết hôn cũng đã giảm bớt.¹⁸ Đối với một số người, hôn nhân và gia đình đang trở thành “một điều lựa chọn tùy thích hơn là nguyên tắc tổ chức chính của xã hội chúng ta.”¹⁹ Các phụ nữ đối diện với nhiều điều phải lựa chọn và cần phải thành tâm cân nhắc những lựa chọn của mình và những lựa chọn đó ảnh hưởng đến gia đình như thế nào.

Năm ngoái, khi ở New Zealand, tôi đã đọc trong một tờ báo ở Auckland viết về các phụ nữ không thuộc vào tín ngưỡng của chúng ta đang vật vã với những vấn đề này. Một người mẹ nói đã nhận thấy rằng trong trường hợp của mình, sự lựa chọn giữa việc nên đi làm hay ở nhà là vì một tấm thảm mới và một chiếc xe thứ nhì mà mình thật sự không cần. Tuy nhiên, một phụ nữ khác cảm thấy “kẻ thù nguy hiểm nhất của cuộc sống gia đình hạnh phúc không phải là đi làm việc để lãnh lương—mà là truyền hình.” Người này nói rằng gia đình có dư thời giờ xem truyền hình nhưng thiếu thời giờ dành cho nhau.²⁰

Đây là những quyết định riêng, rất nhạy cảm, nhưng có hai nguyên tắc mà chúng ta nên luôn luôn ghi nhớ. Trước hết, không có một phụ nữ nào cần thấy phải xin lỗi hoặc thấy phần đóng góp của mình kém quan trọng vì người ấy tận tụy với các nỗ lực chính của mình để dạy dỗ và nuôi dưỡng con cái. Không có một điều gì trong kế hoạch của Cha Thiên Thượng lại quan trọng hơn việc dạy dỗ và nuôi dưỡng con cái. Thứ hai, chúng ta cần phải thận trọng đừng phê phán hoặc cho rằng các chị em phụ nữ thiếu can đảm nếu quyết định đi làm việc ở ngoài đời. Chúng ta không hiểu nhiều hoặc không thấy rõ hoàn cảnh của người khác. Vợ chồng cần phải thành tâm hội ý với nhau và hiểu rằng họ chịu trách nhiệm với Thượng Đế về quyết định của họ.

Hỡi các chị em là những người mẹ tận tâm, đơn chiếc vì bất cứ lý do gì, chúng tôi đều thông cảm với các chị em. Các vị tiên tri đã nói rõ rằng “có nhiều người sẵn sàng giúp đỡ các chị em. Chúa cũng như Giáo Hội của Ngài luôn lưu tâm đến các chị em.”²¹ Tôi hy vọng rằng Các Thánh Hữu Ngày Sau sẽ luôn đi đầu trong việc tạo ra một môi trường ở nơi làm việc để tiếp thu và sẵn lòng giúp đỡ những người nam lẫn người nữ trong các trách nhiệm làm cha mẹ.

Hỡi các chị em phụ nữ độc thân dưng cảm và trung tín, xin hãy biết

rằng chúng tôi yêu thương và biết ơn các chị em cùng cam đoan với các chị em rằng không có phước lành vĩnh cửu nào sẽ bị giữ lại không được ban cho các chị em đâu.

Người phụ nữ tiên phong phi thường, Emily H. Woodmansee, đã viết lời của bài thánh ca “As Sisters in Zion.” Chị đã quả quyết đúng rằng “nhiệm vụ ban cho các phụ nữ là thiêng liêng.”²² Điều này đã được mô tả là “việc làm theo mệnh lệnh trực tiếp của Cha Thiên Thượng là điều cao quý, và ‘đây là ân tứ mà các chị em có quyền thỉnh cầu.’”²³

Các chị em phụ nữ thân mến, chúng tôi yêu thương và khâm phục các chị em. Chúng tôi biết ơn sự phục vụ của các chị em trong vương quốc của Chúa. Các chị em thật là phi thường! Tôi đặc biệt biết ơn các phụ nữ trong cuộc sống của mình. Tôi làm chứng về sự xác thật của Sự Chuộc Tội, thiên tính của Đấng Cứu Rỗi và Sự Phục Hồi của Giáo Hội Ngài. Trong tôn danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men. ■

GHI CHÚ

1. Wallace Stegner, *The Gathering of Zion: The Story of the Mormon Trail* (1971), 13.
2. Robert D. Putnam và David E. Campbell, *American Grace: How Religion Divides and Unites Us* (2010), 233.
3. Xin xem *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 1.3.1; xin xem thêm *Môi Se* 5:1, 4, 12, 27.

4. Trong Andrew D. Olsen, *The Price We Paid: The Extraordinary Story of the Willie and Martin Handcart Pioneers* (2006), 445.
5. Xin xem “Leaves from the Life of Elizabeth Horrocks Jackson Kingsford,” Utah State Historical Society, Bản Thảo A 719; trong “Remembering the Rescue,” *Ensign*, tháng Tám năm 1997, 47.
6. Được phối hợp và thu ngắn lại từ một e-mail của Monica Sedgwick, chủ tịch Hội Thiếu Nữ giáo khu của Giáo Khu Laguna Niguel California, và một bài nói chuyện của Leslie Mortensen, chủ tịch Hội Thiếu Nữ giáo khu của Giáo Khu Mission Viejo California.
7. Trong một bài báo có tựa đề là “Tại Sao Chúng Ta Để cho Chúng Ăn Mặc Như Thế?” *Wall Street Journal*, ngày 19 tháng Ba–20, 2011, C3), một người mẹ Do Thái đầy quan tâm ủng hộ các tiêu chuẩn ăn mặc và sự trang nhã cùng công nhận tấm gương của các phụ nữ Mặc Môn.
8. “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2010, 129.
9. Xin xem Putnam and Campbell, *American Grace*, 244–45.
10. Xin xem Putnam and Campbell, *American Grace*, 244–504.
11. Giáo Lý và Giao Ước 81:5; xin xem thêm Mô Si A 4:26.
12. Giáo Lý và Giao Ước 138:56.
13. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), trang 22.
14. Xin xem *Handbook 2*, 6.1.
15. Xin xem *Handbook 2*, 4.5.
16. Xin xem Emily Matchar, “Why I Can’t Stop Reading Mormon Housewife Blogs,” salon.com/life/feature/2011/01/15/feminist_obsessed_with_mormon_blogs. Người tự mô tả là theo thuyết nam nữ bình quyền và vô thần này công nhận mối quan tâm này và nói rằng mình nghiện đọc những blog do người nội trợ Mặc Môn viết.
17. Từ cuộc nói chuyện với chủ tịch Giáo Khu Nuku’alofa Tonga Ha’akame là Lehonitai Mateaki (về sau phục vụ với tư cách là chủ tịch của Phái Bộ Truyền Giáo Papua New Guinea Port Moresby) và chủ tịch Hội Phụ Nữ giáo khu tên là Leinata Va’enuku.
18. Xin xem D’Vera Cohn và Richard Fry, “Women, Men, and the New Economics of Marriage,” Pew Research Center, Social and Demographic Trends, pewsocialtrends.org. Con số trẻ em sinh ra cũng đã giảm một cách đáng kể trong nhiều quốc gia. Điều này đã được gọi là mùa đông theo nhân khẩu học.
19. “A Troubling Marriage Trend,” *Deseret News*, ngày 22 tháng Mười Một năm 2010, A14, trích dẫn một bài tường trình trên msnbc.com.
20. Xin xem Simon Collins, “Put Family before Moneymaking Is Message from Festival,” *New Zealand Herald*, ngày 1 tháng Hai năm 2010, A2.
21. Gordon B. Hinckley, “Women of the Church,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1996, 69; xin xem thêm Spencer W. Kimball, “Our Sisters in the Church,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1979, 48–49.
22. “As Sisters in Zion,” *Hymns*, số 309.
23. Karen Lynn Davidson, *Our Latter-Day Hymns: The Stories and the Messages*, duyệt lại xuất bản (2009), 338–39.

Bài của Chủ Tịch Henry B. Eyring
Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Cơ Hội Làm Điều Thiện

Cách Chúa giúp đỡ những người có nhu cầu vật chất là đòi hỏi mọi người vì tình yêu thương phải hy sinh bản thân mình và những gì họ có cho Thượng Đế và cho công việc của Ngài.

Các anh chị em thân mến, mục đích sứ điệp của tôi là ngợi khen cũng như ca tụng điều Chúa đã và đang làm để phục vụ người nghèo túng ở giữa con cái của Ngài trên thế gian. Ngài yêu thương con cái của Ngài đang gặp hoạn nạn cũng như những người muốn giúp đỡ. Ngài cũng đã tạo ra những cách thức để ban phước cho những người cần giúp đỡ lẫn những người sẽ giúp đỡ.

Cha Thiên Thượng nghe những lời cầu nguyện của con cái Ngài trên khắp thế gian là những người khẩn cầu có được thức ăn, quần áo để che thân và đủ tư cách để có thể tự lo liệu cho mình. Ngài đã nghe thấu những lời khẩn cầu đó từ khi Ngài đặt những người nam và người nữ trên thế gian.

Các anh chị em biết về những nhu cầu đó ở nơi mình sinh sống và trên khắp thế giới. Các anh chị em cảm thấy xúc động với mỗi thương cảm. Khi gặp một người nào đó đang vất vả tìm kiếm việc làm, các anh chị em thấy muốn giúp đỡ. Các anh chị em cảm thấy như vậy khi đi vào nhà của một người góa phụ và thấy rằng người ấy không có thức ăn. Các anh chị em cảm thấy như vậy khi thấy những tấm hình chụp các trẻ em đang ngồi khóc bên cạnh những căn nhà đổ nát vì trận động đất hay hỏa hoạn tàn phá.

Vì Chúa nghe thấu tiếng khóc than của những người hoạn nạn và cảm nhận được mỗi thương cảm sâu xa của các anh chị em dành cho họ, nên từ lúc ban đầu, Ngài đã ban cho cách thức để các môn đồ của Ngài có thể giúp đỡ. Ngài đã mời gọi con cái của Ngài hiến dâng thời giờ, phương tiện và hy sinh để cùng với Ngài phục vụ những người khác.

Đôi khi, cách giúp đỡ của Ngài đã được gọi là sống theo luật dâng hiến. Trong một thời kỳ khác, cách của Ngài được gọi là tổ chức hiệp nhất. Trong thời kỳ của chúng ta thì được gọi là chương trình an sinh của Giáo Hội.

Tên và chi tiết của hoạt động này được thay đổi để phù hợp với nhu cầu và điều kiện của con người. Nhưng lúc nào cũng vậy, cách Chúa giúp đỡ những người có nhu cầu vật chất đòi hỏi mọi người vì tình yêu thương phải hy sinh bản thân mình và những gì họ có cho Thượng Đế và cho công việc của Ngài.

Ngài đã mời gọi và truyền lệnh chúng ta phải tham gia vào công việc của Ngài để nâng đỡ những người hoạn nạn. Chúng ta lập giao ước để làm điều đó trong hồ nước báp têm và trong đền thờ thánh của Thượng Đế. Chúng ta tái lập giao ước đó vào ngày Chúa Nhật khi dự phần Tiệc Thánh.